

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2024r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XVIII Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Maksymowicz

Protokolanci: Natalia Moskal i Ewelina Sidz

przy udziale **Roberta Skawińskiego i Grzegorza Kiec – Prokuratorów** Prokuratury Okręgowej w W.

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2024r. i dnia 12 lipca 2024r. w Warszawie na rozprawie sprawy:

J. Z. (Z.)

syna A. i A. z domu K.

ur. dnia (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z **dnia 10 lutego 2021r.** (sygn. akt **II K 699/19**) za popełnione w warunkach ciągu przestępstw (art. 91 § 1 kk):

a) czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 190a § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk dokonany dnia 29 czerwca 2017r.,

b) czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 190a § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk dokonany dnia 4 lipca 2017r.

na jedną karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na świadczeniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;

2. Sądu Rejonowego w Piasecznie z **dnia 10 sierpnia 2022r.** (sygn. akt **II K 1294/19**) zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 stycznia 2023r. (sygn. akt IX Ka 1360/22) za czyn z art. 178b kk popełniony dnia 17 kwietnia 2018r. na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na świadczeniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie; orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku; postępowanie wykonawcze w zakresie kary ograniczenia wolności zostało zawieszona;

3. Sądu Rejonowego w Piasecznie z **dnia 2 grudnia 2022r.** (sygn. akt **II K 651/22**) za czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w okresie od dnia 30 czerwca 2017r. do dnia 4 lipca 2017r. na karę 11 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na świadczeniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie; postępowanie wykonawcze w zakresie kary ograniczenia wolności zostało zawieszona;

4. Sądu Okręgowego w Warszawie z **dnia 9 lutego 2023r.** (sygn. akt **VIII K 263/22**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 marca 2024r. (sygn. akt VIII AKa 224/23) za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 189 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony dnia 5 sierpnia 2022r. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 5 sierpnia 2022r. (godz. 17:40) do dnia 9 lutego 2023r., którą skazany odbywał do dnia 12 stycznia 2024r. (godz. 17:40); skazany aktualnie odbywa tę karę od dnia 10 maja 2024r. (godz. 17:40) – jej koniec obliczono na dzień 20 maja 2026r. (godz. 17:40);

5. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z **dnia 3 lipca 2023r.** (sygn. akt **II K 1352/20**) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 listopada 2023r. (sygn. akt X Ka 986/23) za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony dnia 7 maja 2020r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono okres zatrzymania w dniu 26 sierpnia 2020r. (w godz. 13:55-16:30); skazany odbył tę karę w okresie od dnia 12 stycznia 2024r. (godz. 17:40) do dnia 10 maja 2024r. (godz. 17:40);

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

orzeka

1. na podstawie art. 568a § 1 pkt 2) kpk, art. 569 § 2 kpk w zw. z art. 85 § 1 kk, art. 85a kk i art. 86 §§ 1 i 3 kk oraz art. 91 § 3 kk łączy kary ograniczenia wolności wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w punktach **1., 2. i 3. (pierwszym, drugim i trzecim)** części wstępnej, to jest wyrokami:

- [1.] Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z **dnia 10 lutego 2021r.** (sygn. akt **II K 699/19**),
- [2.] Sądu Rejonowego w Piasecznie z **dnia 10 sierpnia 2022r.** (sygn. akt **II K 1294/19**),
- [3.] Sądu Rejonowego w Piasecznie z **dnia 2 grudnia 2022r.** (sygn. akt **II 651/22**)

i wymierza skazanemu J. Z. karę łączną 1 (jednego) roku i 11 (jedenastu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na świadczeniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

2. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach opisanych w punktach **1., 2. i 3. (pierwszym, drugim i trzecim)** części wstępnej, nie objęte wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu;

3. na podstawie art. 572 kpk w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

4. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UWŁ	sygnatura akt skazany	XII K 95 / 24 J. Z.
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, można wypełnić części 3-8 formularza		

1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.	Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie	10.02.2021r.	III K 699 / 19
2.	Sąd Rejonowy w Piasecznie	10.08.2022r.	II K 1294 / 19
3.	Sąd Rejonowy w Piasecznie	2.12.2022r.	II K 651 / 22
4.	Sąd Okręgowy w Warszawie	9.02.2023r.	VIII K 263 / 22
5.	Sąd Rejonowy w Pruszkowie	3.07.2023r.	II K 1352 / 20

0.1.1.2. Inne fakty			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.	dotychczasowa karalność skazanego	odpisy wyroków w sprawach wskazanych w punkcie 1.1. oraz informacja o karalności	51, 52, 53, 55, 58-60, 61, 63, 64, 11-12

2.	przebieg postępowań wykonawczych	odpisy postanowień dot. postępowań wykonawczych	54, 56
3.	okresy odbywania kar	wydruki systemu Noe-Sad, informacja o pobytach	13, 14, 25
4.	zachowanie skazanego w czasie odbywania kar	opinia o skazanym	24-24v
1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
---	---	---	---

1.Ocena Dowodów		
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1. i.2.	odpisy wyroków, postanowień, informacja o karalności	dokumenty sporządzone przez uprawnione organy we właściwej formie
3.	wydruki z systemu Noe-Sad	miarodajna informacja o okresach pozbawienia wolności skazanego i o tym, kiedy które kary były wykonywane
4.	opinia o skazanym	sporządzona przez organ uprawniony; przedstawia tak pozytywne, jak i negatywne zachowania J. Z. w jednostce penitencjarnej (szerzej o opinii w sekcji dotyczącej wymiaru kary)

<p>0.1.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>0.2.(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu
---	---	---

1.PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
[1.]	<p>[1.]</p> <p>Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie</p> <p>10.02.2021r.</p> <p>III K 699/19</p>	kara 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności
[2.]	<p>[2.]</p> <p>Sąd Rejonowy w Piasecznie</p> <p>10.08.2022r.</p> <p>II K 1294/19</p>	kara 4 miesięcy ograniczenia wolności
[3.]	<p>[3.]</p> <p>Sąd Rejonowy w Piasecznie</p> <p>2.12.2022r.</p> <p>II K 651 / 22</p>	kara 11 miesięcy ograniczenia wolności
Zwiąże o powodach połączenia kar lub środków		

***karnych z wyjaśnieniem
podstawy prawnej***

W pierwszej kolejności wskazać należało, że **J. Z.** części przestępstw (czyny przypisane wyrokami z pozycji [1.], [2.], [3.] i [5.]) dopuścił się przed dniem 23 czerwca 2020r. Tylko jednego (czyn przypisany wyrokiem Sądu Okręgowego w sprawie z pozycji [4.]) po tej dacie. Natomiast wszystkie wyroki zostały wydane i uprawomocniły się po dniu 23 czerwca 2020r.

Na przestrzeni ostatnich lat dochodziło do zmian przepisów dotyczących zasad wymierzania kary łącznej w wyroku łącznym. Z dniem 1 lipca 2015r. odstąpiono od konstrukcji zbiegu przestępstw zastępując ją konstrukcją zbiegu kar podlegających wykonaniu. Z dniem 24 czerwca 2020r. nastąpiła kolejna zmiana przepisów dotyczących zasad wymierzania kary łącznej. Zasadniczo nastąpił powrót do obowiązującej przed dniem 1 lipca 2015r. konstrukcji zbiegu przestępstw.

Ustawodawca dokonując nowelizacji wprowadził przepis intertemporalny. Zawarty jest on w art. 81 Ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. z 2020r. poz. 1086). Ustęp 1. stanowi, że przepisy rozdziału IX kodeksu karnego (czyli art. 85 i n.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020r. stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej

ustawy. Z kolei z ustępu 2. wynika, że przepisy znowelizowane stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie ustawy.

Wyżej wspomniano, że wszystkie wyrok wobec skazanego zostały wydane i uprawomocniły się w okresie obowiązywania aktualnego reżimu łączenia kar. Dlatego zastosowanie musiały znaleźć przepisy kodeksu karnego obowiązujące po dniu 23 czerwca 2020r. Zmiana art. 86 § 1 kk, która nastąpiła od dnia 1 października 2023r. (podwyższenie górnej granicy kary pozbawienia wolności) nie miała znaczenia w przypadku skazanego, skoro łączeniu podlegały wyłącznie kary ograniczenia wolności.

Stosownie do brzmienia art. 85 § 1 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Art. 86 § 1 kk stanowi, że sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 30 lat pozbawienia wolności. Jeżeli najwyższą z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa jest kara 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 30 lat pozbawienia wolności, orzeka się tę karę jako karę łączną. Karę

pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Zgodnie z art. 86 § 3 ab initio kk wymierzając karę łączną ograniczenia wolności, sąd określa na nowo obowiązki lub wymiar potrącenia, o których mowa w art. 34 § 1a kk.

Łączeniu ze sobą podlegają kary tego samego rodzaju. Dopuszczalne jest również połączenie kary pozbawienia wolności oraz kary ograniczenia wolności i wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności według zasad przewidzianych w art. 87 kk § 1 kk – zagadnienie to zostanie poddane szerszemu omówieniu w dalszej części uzasadnienia.

Pierwszy chronologicznie wyrok zapadł wobec skazanego **dnia 10 lutego 2021r. [1.]**. Zatem **zbieg realny** stanowiły czyny, za które **J. Z.** został skazany wyrokami:

- [1.] Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z **dnia 10 lutego 2021r.** (sygn. akt **III K 699/19**) (**kara ograniczenia wolności**);
- [2.] Sądu Rejonowego w Piasecznie z **dnia 10 sierpnia 2022r.** (sygn. akt **II K 1294/19**) (**kara ograniczenia wolności**);
- [3.] Sądu Rejonowego w Piasecznie z **dnia 2 grudnia 2022r.** (sygn. akt **II K 651/22**) (**kara ograniczenia wolności**);
- [5.] Sądu Rejonowego w Pruszkowie z **dnia 3 lipca 2023r.** (sygn. akt **II K 1352/20**)

(kara pozbawienia wolności).

Przestępstwa, których dotyczą przywołane wyroki zostały popełnione – odpowiednio – dnia 29 czerwca 2017r. i dnia 4 lipca 2017r. [1.a)-b)], dnia 17 kwietnia 2018r. [2.], od dnia 30 czerwca 2017r. do dnia 4 lipca 2017r. [3.] i dnia 7 maja 2020r. [5.], czyli **przed dniem 10 lutego 2021r.** (data wydania wyroku w sprawie **III K 699/19 [1.] – data graniczna realnego zbiegu przestępstw**).

W ramach tego zbiegu połączeniu podlegały wyłącznie kary ograniczenia wolności. Co prawda art. 87 § 1 kk dopuszcza połączenie kary ograniczenia wolności z karą pozbawienia wolności, ale jego treść nakazuje wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności (przy zastosowaniu odpowiedniego przelicznika).

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 11 czerwca 2019r. (sygn. akt P 20/17, Dz. U. z 2019 roku, poz. 1135) uznał, że art. 87 § 1 kk w zakresie, w jakim nakłada na sąd obowiązek połączenia kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności oraz wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności po dokonaniu zamiany kary ograniczenia wolności na karę pozbawienia wolności jest niezgodny z art. 45 ust. 1 i art. 175 ust. 1 Konstytucji RP.

Zauważyć wypada, że skazany nie uchyla się od wykonania kar ograniczenia wolności. Nie może ich wykonać z przyczyn obiektywnych, to jest wobec pozbawienia wolności w innych sprawach. Z tego powodu postępowania wykonawcze są zawieszane (np. k. 54 i k. 56). Dlatego postępowanie w zakresie połączenia kary

pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem w sprawie **II K 1352/20** [5.] umorzono. Połączono natomiast kary ograniczenia wolności.

Zakresem rozstrzygnięcia o umorzeniu objęto też karę pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie **VIII K 263/22** [4.]. Została ona wymierzona za czyn dokonany w dniu 5 sierpnia 2022r., a zatem już po wydaniu wyroku w sprawie **III K 699/19** [1.] – data graniczna realnego zbiegu przestępstw. Nie jest możliwe objęcie wyrokiem łącznym kary wymierzonej za przestępstwo popełnione po wydaniu wyroku skazującego za inne wcześniej dokonane przestępstwo (np. wyrok SN z dnia 10.02.2005r., V KK 427/04, Lex nr 159366).

Skazany i jego obrońca postulowali połączenie kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami wymierzonymi w sprawach **VIII K 263/22** [4.] i **II K 1352/20** [5.]. Wyżej wykazano, że przestępstwa, których orzeczenia te dotyczą nie pozostawały w zbiegu realnym ze sobą (ze względu na wyrok z dnia 10 lutego 2021r.), toteż kary nie mogły być połączone przy zastosowaniu przepisów obowiązujących po dniu 23 czerwca 2020r.

Nie rozstrzygając w tym miejscu sporu, czy art. 81 Ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych... wyłącza zastosowanie art. 4 § 1 kk wskazać należało, że nawet zastosowanie przepisów obowiązujących od dnia 1 lipca 2015r. do dnia 23 czerwca 2020r. nie pozwoliłoby na połączenie tych

dwóch kar pozbawienia wolności.
Art. 85 kk stanowił wtedy:

- jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną (§ 1),
- podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Karą podlegającą wykonaniu w przypadku kary pozbawienia wolności jest aktualnie wykonywana kara tego rodzaju oraz kara oczekująca na wprowadzenie do wykonania w dalszej kolejności. Skazany karę 4 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną w sprawie **II K 1352/20** [5.] odbył od dnia 12 stycznia 2024r. do dnia 10 maja 2024r. (por. k. 25). Toteż na datę wydawania uzasadnianego wyroku łącznego nie było innej kary pozbawienia wolności podlegającej wykonaniu.

Na dzień wyrokowania karami podlegającymi wykonaniu były wyłącznie kara 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona w sprawie **VIII K 263/22** [4.] i trzy kary ograniczenia wolności (sprawy z punktów [1.], [2.] i [3.]). Wyjaśniono już, że kary ograniczenia wolności nie mogły zostać połączone z karą pozbawienia wolności. Zastosowanie reżimu zbiegu kar doprowadziłoby do połączenia wyłącznie kar ograniczenia wolności, toteż uzyskano by taki sam rezultat

jak przy zastosowaniu aktualnie obowiązujących przepisów.

1. WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Orzekając w **punkcie 1. wyroku** karę łączną ograniczenia wolności Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 85a kk i zastosował tzw. zasadę asperacji (zasadę mieszaną), stosownie do oceny stopnia związku podmiotowego, przedmiotowego oraz czasowego łączącego poszczególne przestępstwa.

Kara łączna ograniczenia wolności mogła zostać wymierzona w przedziale od 1 roku i 7 miesięcy (miesiąc powyżej najsurowszej kary jednostkowej wymierzonej za czyny opisane w punktach **[1.a)-b)**) do 2 lat ograniczenia wolności (górną granicą z art. 86 § 1 kk).

Od dnia 1 lipca 2015r. w kodeksie karnym pojawił się nowy przepis. To art. 85a stanowiący orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jego wprowadzenie zostało ocenione pozytywnie, bowiem dotychczas w polskich ustawach karnych bardzo brakowało przepisu określającego tzw. ogólne dyrektywy wymiaru kary łącznej (J. Majewski, Kodeks karny. Komentarz do zmian 2015, Warszawa 2015, s. 306). Z rozważań tego komentatora (ibidem, s. 308) należy przyłączyć się do poglądu, że partykuła przede wszystkim eksponuje w art. 85a kk cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, to wyróżnia je w stosunku do potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W rezultacie przepis ten ustanawia osobny, zamknięty katalog ogólnych dyrektyw wymiaru kary łącznej (odrębny od katalogu z art. 53 kk) składający się z dwóch dyrektyw: dyrektywy prewencji indywidualnej (szczególnej) oraz dyrektywy prewencji generalnej (ogólnej), a jednocześnie wyznacza, że pierwsza z nich ma być dyrektywą wiodącą. Pogląd ten częściowo stracił na aktualności wobec nowelizacji art. 85a kk, który od dnia 1 października 2023r. stanowi: Orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele kary w zakresie społecznego oddziaływania, a także cele zapobiegawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do skazanego. Wydaje się zatem, że ustawodawca punkt ciężkości przesunął na prewencję generalną.

Niemniej stwierdzić trzeba, że ukonstytuowanie w art. 85a kk ogólnych dyrektyw wymiaru kary łącznej nie zdezaktualizowało dotychczasowej praktyki określania jej wysokości w zależności od oceny nasilenia związku przedmiotowego, podmiotowego i czasowego spajającego przestępstwa, za które wymierzono kary podlegające łączeniu. Uzależnienie ukształtowania kary łącznej z wykorzystaniem dwóch zasad skrajnych lub jednej zasady pośredniej od istnienia (lub braku) związku przedmiotowego, podmiotowego i czasowego przestępstw nie wynikało wprost z żadnego przepisu kodeksu karnego z 1997 roku (tak samo wcześniej kodeksu karnego z 1969 roku). Był to wynik dorobku doktryny i judykatury. Zarazem i komentatorzy, i sądy wskazywały, że to właśnie wymogi prewencji indywidualnej i generalnej przemawiają by wymiar kary łącznej uzależnić od oceny nasilenia związku przedmiotowego, podmiotowego i czasowego spajającego konkretne przestępstwa. Dlatego w ocenie Sądu Okręgowego art. 85a kk nie eliminuje trafności dotychczasowych rozwiązań orzeczniczych dotyczących zasad kształtowania kary łącznej (tak samo P. Kozłowska-Kalisz [w:] M. Mozgawa (red.), Kodeks karny. Komentarz, Warszawa 2015, teza 1 in fine do art. 85a kk).

Przez związek podmiotowo-przedmiotowy rozumie się głównie podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 2.07.1992r., II AKr 117/92, KZS 1992/3-9/50). Charakter więzi zachodzących między pozostającymi w realnym zbiegu przestępstwami, objawiającej się zwartością czasową, ale i popełnieniem czynów powiązanych ze sobą wspólnym zamiarem czy

ciągłości działań sprawcy sprawia, że przy tego typu sytuacjach zaciera się indywidualny charakter poszczególnych przestępstw, a ponownej oceny wymaga całe zjawisko, na które złożyły się wszystkie przypisane czyny (wyrok SA w Gdańsku z dnia 5.11.1998r., II AKa 260/98, Biul. SA w Gdańsku 1999/1/108). Podobnie Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 8 marca 2001r. (II AKa 59/01, Prok. i Pr. 2002/3/21) zauważył, że zasadę absorpcji stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem w liczbie nie więcej niż dwa wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnej i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem, mimo godzenia w różne dobra osobiste. Całkowitą absorpcję można zastosować albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre z czynów kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś inne szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (wyrok SA we Wrocławiu z dnia 14.03.2012r., II AKa 51/12, Lex nr 1143438). Absorpcja czy wymiar kary łącznej zbliżonej w swojej wysokości do najsurowszej kary jednostkowej jest uzasadnione w sposób szczególny w dwóch przypadkach: zbiegu bardzo poważnego przestępstwa z przestępstwem lub przestępstwami wyraźnie mniej groźnymi oraz w sytuacji, gdy przyjęcie wielu przestępstw zamiast jednego jest merytorycznie wątpliwe ze względu na nieostrość kryteriów jedności czynu czy przestępstwa, tzn. gdy między przestępstwami istnieje ścisły związek rzeczowy, np. objęcie jednym planem działania, choć art. 12 kk nie znalazł zastosowania. Nadto wymiar kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji może mieć miejsce w takich przypadkach, gdy z dwóch lub więcej przestępstw pozostających w zbiegu jedno dominuje w ocenie całości zdarzenia lub gdy związek czasowo-przestrzenny między nimi jest ścisły (wyrok SA w Warszawie z dnia 22.10.2015r., II AKa 307/15, Lex nr 1940502). Tezy te przyjmować aktualnie można z tą korektą, że ustawodawca wyeliminował pełną absorpcję, gdyż sąd obowiązany jest wymierzyć karę łączną powyżej najsurowszej kary jednostkowej – czyli karę co najmniej o miesiąc wyższą.

W węźle utworzonym w **punkcie 1. wyroku** połączono kary wymierzone za:

- dwa czyny z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 190a § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. 190a § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk dokonane w czerwcu i lipcu 2017 roku [**1.a)-b)**];
- czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk [**3.**] dokonany od czerwca do lipca 2017 roku [**3.**]
- i czyn z art. 178b kk dokonany w kwietniu 2018 roku [**2.**].

Lektura wyroków z punktów [**1.**] i [**3.**] prowadzi do jednoznacznego wniosku, że mamy do czynienia z trzema zachowaniami, które – gdyby były objęte jednym postępowaniem – zostałyby potraktowane jako jeden ciąg przestępstw. Odmienne rodzajowo i odległy czasowo jest jedynie czyn z wyroku z punktu [**2.**].

Popełnienie przestępstw podobnych w bliskich odstępach czasu uzasadnia znaczną absorpcję w wymiarze kary łącznej, ale dopuszczenie się ich na szkodę różnych pokrzywdzonych – odstępianie od absorpcji pełnej na rzecz częściowej kumulacji, gdyż oznacza niekompletność kryteriów ścisłego związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się realnie przestępstw (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 7.03.1991r., II AKr 15/91, KZS 1991 /3/12). Tak samo częściowa kumulacja jest uzasadniona w przypadku popełnienia przestępstw jednorodnych, nawet na szkodę tego samego pokrzywdzonego, ale w znacznych odstępach czasowych bądź bliższych czasowo, ale na szkodę różnych pokrzywdzonych.

Uwzględniając wymowę opinii o skazanym (przeciętna, z elementami pozytywnymi, jak np. nieodpłatne zatrudnienie na terenie jednostki penitencjarnej, deklaratywnie krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw) **kara łączna 1 roku i 11 miesięcy ograniczenia wolności** polegająca na świadczeniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 10 godzin miesięcznie stanowić będzie prawidłową syntetyczną, całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą oraz celową – z punktu widzenia prewencyjnego – reakcją na popełnione przez niego czyny.

Normy prawa karnego materialnego określają w sposób ogólny zasady orzekania kary łącznej. Nie zawierają one nakazu kierowania się wyłącznie dyrektywą pełnej absorpcji w odniesieniu do każdego skazanego. Skoro z

przepisów nie wynika obowiązek kształtowania wymiaru kary łącznej przy zastosowaniu tylko jednej dyrektywy, najbardziej korzystnej dla skazanego, to posłużenie się zasadą częściowego pochłaniania nie może stanowić jakiegokolwiek naruszenia prawa materialnego (por. wyrok SN z dnia 17.05.2000r., IV KKN 39/99, Lex nr 51104).

1.Wymiar Środka karnego

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego

nie dotyczy

1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU ŁĄCZNYM

Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

2.

pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach opisanych w punktach 1., 2. i 3. (pierwszym, drugim i trzecim) części wstępnej orzeczenia, nie objęte wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu – wynika to z treści art. 576 § 1 kpk

3.

powody umorzenia postępowania w pozostałym zakresie wyjaśniono powyżej

7. KOszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

4.

skazanego zwolniono z obowiązku ponoszenia wydatków postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

1.PODPIS

sędzia Piotr Maksymowicz